

Molitve.

I.

Po pestrem polju hodim v beli dan,
ko v solnčni strasti se zemljica smeje
in bajke sladke raz cvetoče veje
se vsipajo na svatovsko raván . . .

Z radostjo praznično me polniš, plan,
ko luč ljubezni te nebeške greje
in seme sil ti v večno krilo seje,
da blagoslov rodiš v poletni dan.

Vse sreče naše ta ljubav izvor je:
sopeč se sklanja siromak-seljak
nad plugom in poljano črno orje,
a v srcu trudnem nosi up sladak,
da nekda se zaziblje zlato morje
nad njivami, ko dahne vroči zrak!

II.

Boginj najlepša si v prelesti zlati,
kraljica Vesna, in tvoj blagoslov
je vedno isti in je vsekdar nov,
ti cvetja, sile, pesmi večna mati!

Ti nosiš nam nebeške blagodati
in srečo tihih nad pod revni krov
domov seljaških in v sijaj gradov,
ti dajaš cvet drhtečesveži trati . . .

O, blagoslovi me, priroda mlada!
Le tebi klanja tilnik Prometid,
ki žitja snuješ nam brezkončno nit:
brez rojstva, smrti, vztoka in zapada,
brez mej neba, brez črne sence, Hada
tvoj čar v vesoljstvu večnem je razlit!

III.

Pozdravljam te, oj solnce koprneče!
 Zakaj vzljubilo zemljo si takó,
 da ogenj sveti siplješ vse na njó,
 poljube žarke, plod stoter budeče?
 Resnice znamenje si mi blesteče:
 ti vir si luči silne, ki v temó
 in v njene sužnje meče smrt strašnó,
 pešice jasne, pravdo govoreče!
 Kedor se v tvoji luči je preródil
 in hrepenečih grudi pil tvoj soj,
 k nesmrtnim ciljem pot izbral je svoj:
 Nikdar ne bode po mrakovih blodil,
 titana smeli klic ga bode vodil:
 „Zemljanom srečo in bogovom boj!“

Vladimir.

Kadar v sanjave ti zrem oči . . .

Kadar v sanjave ti zrem oči,
 vidim v njih dušo tvojo belo —
 zdi se mi, da večer okrog žari,
 da je morje v sanjah zašumelo . . .
 Bel labod je priplul čez valove
 v noč molčečo — kakor polnočni san —
 in pozdravil gredoč je bregove,
 v luninem blesku vzblestel čez plan . . .
 Kroginkrog je brezmejen mir,
 rahlo le diše valov šepetanje,
 lahno drhti skozi noč zefir
 in trepečejo v vzduhu blažene sanje . . .
 Duša je sreče globoko morje,
 kadar ti v tvoje zrem oči . . .
 Zdi se, da v noč se zavija obzorje,
 zdi se, da v zvezdah nebo žari . . .

Spitignjev.